

«آزمون لب خوانی سارا» ساخت، ارزش یابی و اجرا بر روی بزرگسالان دچار ضایعهٔ شنوازی اکتسابی

هدف بررسی حاضر ساخت آزمون لب خوانی بزرگسالان فارسی زبان، ارزش یابی آن روی گروه دارای شنوازی هنجار و اجرای آن روی گروهی از بزرگسالان دچار ضایعهٔ شنوازی اکتسابی بوده است. این بررسی در سه مرحله تهیه مواد، ارزش یابی و اجرای آزمایشی انجام شده است. در مرحله اول، بالگوبرداری از آزمون «دنور» (آلپینز و همکاران ۱۹۷۰) آزمونی شامل ۲۰ جمله محاوره‌ای، روزمره و ساده تهیه شد. در مرحله ارزش یابی آزمون بر روی ۱۰۵ بزرگسال با شنوازی هنجار اجرا شد. در این مرحله، از دو گوینده (زن و مرد) استفاده شد. در اجرای آزمایشی، ۴۸ فرد دچار ضایعهٔ شنوازی اکتسابی (متوسط | متوجه | شدید | شدید) مورد بررسی قرار گرفتند و آزمون به صورت دیداری صرف و دیداری شنیداری روی آنان اجرا شد. براساس نتایج به دست آمده، آزمون ساخته شده آزمونی روا و پایابرای ارزیابی توانایی لب خوانی است.

واژگان کلیدی: لب خوانی | گفتارخوانی | ضایعهٔ شنوازی اکتسابی | ارزش یابی | آزمون

گیاتامولی

کارشناس ارشد شنوازی شناسی

Archive of SID

برگردن فارسی آزمون «دنور»^(۱۰) (آلپینر و همکاران، ۱۹۷۰) است. علت انتخاب این آزمون جامع، ساده و متداول بودن آن است. آزمون «دنور» در حقیقت شکل کوتاه شده و کامل شده‌ای از آزمون «فهرست جملات سی آی دی» (دیویس^(۱۱) و سیلورمن^(۱۲)) است که شیوه امتیازدهی آن با نظرات جدیدتر و امروزی (درک مفهوم کلی) هماهنگی دارد. آزمون جملات سی آی دی اکنون از مهم‌ترین و متداول‌ترین آزمون‌های درک گفتار است.

اهداف

هدف کلی پژوهش حاضر، تهیه و ارزش‌یابی آزمون لب خوانی برای بزرگسالان فارسی زبان است. هدف‌های مشخص تر این پژوهش عبارتند از:

- ارزش‌یابی آزمون روی گروهی از افراد دارای شنایی هنجار
- اجرای آزمون روی گروهی از افراد دچار ضایعه شنایی اکتسابی
- تعیین فراوانی رخداد هر یک از واج‌های زبان فارسی در گفتار بزرگسالان
- تعیین اعتبار ساختار آزمون
- تعیین اعتبار محتوایی آزمون
- مقایسه امتیازهای لب خوانی بزرگسالان دچار ضایعه شنایی و بزرگسالان دارای شنایی هنجار
- مقایسه امتیازهای آزمون دیداری - شنیداری در بزرگسالان دچار ضایعه شنایی
- بررسی امتیازهایی به دست آمده بر حسب میزان ضایعه شنایی
- بررسی امتیازهای لب خوانی بر حسب سالهای ابتلا به ضایعه شنایی

مواد و ووش تحقیق

در این پژوهش، معیارهای ساخت آزمون «دنور» و «سی آی دی» مورد نظر قرار گرفته است. دیویس و سیلورمن (۱۹۷۰) این معیارها را چنین بر شمرده‌اند:

- دامنه واژگان مناسب بزرگسالان باشد.
- واژگان آن بسامد^(۱۳) بالایی در یک یا چند شمارش واژگان زبان انگلیسی داشته باشند.

1-Lipreading
3-R.Goodrich
5-J.J.Oneil
7-P.A. Mc Carthy
9-F.Heider & G.Heider
11-H.Davis
13-Frequency

2-R.Campbell
4-M.Martin
6-H.J.Oyer
8-Edward Nitchie
10-Denver
12-R.S.Silverman

مقدمه

لب خوانی^(۱) استخراج داده‌های گفتاری از فعالیت مشاهده شده قسمت تحتانی چهره بویژه آرواره‌ها، لب‌ها، زبان و دندان‌هاست که در افراد شنوا مهارتی طبیعی محسوب می‌شود (کمپل^(۲)، ۱۹۹۷). معمولاً به استثنای مکالمات تلفنی، بیشتر گفتگوها به صورت چهره به چهره‌اند و فرد در عین حال که سخنان گوینده را می‌شنود، چهره او را نیز می‌بیند. گودریچ^(۳) (۱۹۷۱) خاطرنشان ساخت، هر قدر بهره‌گیری از حس شنایی کاهش یابد، اتکا به حس بینایی و اطلاعات حاصل از آن افزایش پیدا می‌کند. در افراد بزرگسال، ابتلا به ضایعه شنایی می‌تواند سبب بروز مشکلات عدیده‌ای در ارتباطات روزمره شود. سیستم بینایی نقش عمده‌ای را به عنوان منبع مکمل داده‌های کلامی بر عهده دارد. هدف اصلی لب خوانی، افزایش استقلال افراد دچار ضایعه شنایی است.

آزمون‌های صوت خالص و واژه‌های تک هجایی، اطلاعات ارزشمندی در مورد وضعیت شنایی فرد به ما میدهند، اما قادر نیستند عملکرد ارتباطی فرد را در زندگی روزمره منعکس کنند. آزمونهای دیداری-شنیداری دید جامع تری از توانایی‌های ارتباطی کلی فرد به ما می‌دهند (مارتین^(۴)، ۱۹۹۷). اونیل^(۵) و اویر^(۶) (۱۹۸۱) خاطر نشان کردند، آزمون‌های لب خوانی در این موارد می‌توانند مفید باشند:

- ارزش‌یابی میزان موقیت در آموزش‌های لب خوانی
- اتخاذ تصمیم در مورد روش توانبخشی مناسب و نقاط ضعف احتمالی
- تعیین سطح آموزشی مناسب افراد در برنامه‌های آموزشی و توانبخشی

- تعیین چگونگی عملکرد فرد با سمعک

- ارزش‌یابی توانایی‌های ارتباطی فرد (آلپینر و مک‌کارتی^(۷)، ۲۰۰۰ صفحه: ۳۱۷):

نخستین آزمون ارزش‌یابی لب خوانی در سال ۱۹۱۳ توسط ادوارد نیچی^(۸) ساخته شد. هایدر و هایدر^(۹) (۱۹۴۰) آزمونی شامل هجاهای واکه - همخوان و آتلی (۱۹۴۶) آزمونی شامل زیر آزمون‌های جمله و واژه طراحی کردند. طراحی آزمون‌های لب خوانی در سالهای بعد ادامه یافت و اکنون ده‌ها آزمون معتبر در خارج از ایران در دسترس هستند. متأسفانه نبود آزمونی به زبان فارسی سبب می‌شود توانیم به طور مستدل و عملی میزان کمبودها و نیازهای فرد کم‌شنوا را در این حیطه‌ها مشخص کنیم. «آزمون لب خوانی سارا» نخستین تلاش در این زمینه است. پژوهش حاضر،

Archive of SID

هنچار (۵۹ زن و ۴۶ مرد) در محدوده سنی ۱۸-۸۵ سال اجرا شد.

پایابی آزمون به دو صورت سنجیده شد:

۱- مقایسه نتایج آزمون - آزمون مجدد (با استفاده از گوینده زن)

۲- مقایسه نتایج آزمون با گوینده زن - آزمون با گوینده مرد (تفاوت گوینده)

فاصله زمانی اجرایها حداقل ده دقیقه بود و برای جلوگیری از اثر آموزش ترتیب جملات در آزمونها تغییر می‌کرد. همچنین نیمی از افراد، ابتدای گوینده زن و نیمی ابتدای گوینده مرد آزمایش شدند.

پیش از اجرای آزمون، تمامی افراد، مورد ارزیابی صوت خالص و ارزیابی بینایی قرار گرفتند و همگی دارای شناوی و بینایی طبیعی (یا اصلاح شده با عینک) بودند.

در مرحله آخر، این آزمون روی ۴۸ فرد (۲۳ زن و ۲۵ مرد) چهار ضایعه شناوی اکتسابی (متوسط / متوجه - شدید / شدید) اجرا شد.

محدوده سنی این افراد ۱۹-۸۵ سال بود و آزمون به دو صورت دیداری صرف (لبخوانی) و دیداری شنیداری (لبخوانی + باقیمانده شنیداری) اجرا شد.

روش اجرای آزمون

هیپس کیند^(۱) (۱۹۹۶) بهترین شیوه ارائه مواد دیداری را چنین بیان می‌کند: آزمون زنده، ارائه به صورت چهره به چهره، فاصله مناسب (۵ تا ۱۰ فوت)، نور مناسب (سایه نباشد) و زاویه دید مناسب (۰ تا ۴۵ درجه) (آلپینزو مک کارتی، ۲۰۰۰). در این پژوهش، تمامی موارد فوق رعایت شدند. آزمون در شرایط نویز معمول انجام گرفت. «آزمون لب خوانی سارا» شامل ۲۰ جمله است که هر یک ۵ امتیاز دارند. جملات با سرعت گفتار معمول و روزمره و بدون اغراق در حرکات لب یا اشاره، یکی یکی ادا می‌شوند. پس از ادای هر جمله، آزمودنی باید جمله را تکرار کند. سپس جمله بعدی ادا می‌شود. جملات به صورت محاوره‌ای و عامیانه ادامی شوند و اشاره به مفهوم کلی جملات کافی است. پس از پایان آزمایش، امتیازات جملات جمع و امتیاز نهایی به فرد داده می‌شود.

یافته‌ها

پژوهش حاضر در سه مرحله ساخت آزمون، ارزش پایابی بر روی گروه هنچار و اجرا روی گروهی از بزرگسالان چهار ضایعه شناوی صورت گرفت. در مرحله ساخت، بسامد و قوع هر یک از

- ساختارهای گرامری بسیاری در آن به کار رفته باشد.

- از نام‌ها و اسامی خاص استفاده نشده باشد.

- بهتر است از اختصارها و ضرب المثل‌های معمول استفاده شود.

- انواع و اشکال جمله‌ها مورد استفاده قرار گیرد. (امری، خبری، پرسشی)

- از تکرار بیش از حد واج‌ها و انتخاب واژه‌هایی با تلفظ مشکل اجتناب شود.

- حشو بالایی داشته باشد.

- موارد اسامی انتزاعی به کار نرفته باشد. (آلپینزو مک کارتی، ۲۰۰۰) توازن واجی، اولین معیاری است که مورد توجه قرار گرفت و اساس ساخت آزمون به شمار می‌رود. رعایت توازن واجی فهرست آزمون مستلزم تعیین بسامد و قوع واج‌های زبان فارسی است. از این رو، واج‌ها در یک نمونه گفتاری زبان فارسی شمارش شدند و بسامد و قوع هر یک از واج‌های زبان فارسی (۶ واکه و ۲۳ همخوان) محاسبه گردیدند. برای جمع آوری نمونه گفتاری، تعداد ۱۰۰ جمله ساده، روزمره و متدائل (یکی از معیارهای ساخت آزمون) از برنامه‌های خانوادگی صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، فیلم‌ها و سریال‌ها و ضبط مکالمات تلفنی و شنودگذاری در اماکن عمومی انتخاب شدند. تمامی جملات واج نگاری شدند و بسامد و قوع هر یک از جملات به قضاوت ۲۴ فرد (۱۲ مرد و ۱۲ زن) در حد دیپلم (نمایانگر افراد عادی اجتماع) گذاشته شد و جملاتی که بیشترین امتیاز (بیش از ۸۳٪) را کسب کردند، انتخاب شدند (روایی محتوا). سپس با توجه به الگوی جملات آزمون «سی آی دی» و «دنور» الگوی کلی جملات، طراحی شدند و در آن، از انواع جملات امری، پرسشی و خبری به طور متفاوت (جملات کوتاه، متوجه و بلند) استفاده شد. ۲۰ جمله اصلی و ۸۰ جمله ذخیره انتخاب شدند. جملات انتخاب شده بار دیگر واج نگاری شدند و بسامد و قوع هر یک از واج‌ها تعیین شد. سپس با تعویض و جایه جایی جملات، سعی شد بسامد و قوع واج‌ها در این ۲۰ جمله با بسامد و قوع زبان فارسی همخوانی داشته باشد (روایی ساختار).

آزمون ۲۰ جمله‌ای ساخته شده، به قضاوت هشت تن از استادان شناوی‌شناسی گذاشته شد و نظریات آنان سبب اعمال تغییراتی (جایه جایی چند جمله) شد (روایی محتوا) و در نهایت «آزمون لب خوانی سارا» برای بزرگسالان فارسی زبان طراحی شد. پایابی یک روش به معنای تکرار پذیر بودن آن است. این آزمون برای تعیین پایابی بر روی ۱۰۵ فرد دارای شناوی و بینایی

جدول ۲- مقایسه امتیازهای لب خوانی بر حسب میزان ضایعه شنوازی، تهران- ۱۳۸۰-

P	F نسبت	میانگین مریعات	مجموع مریعات	درجه آزادی	منبع تغییرات
۰/۰۰۸۰	۵/۳۹	۱۲/۲۵۸۵	۲۴/۵۱۷	۲	بین گروهها
		۲/۲۷۶۳۶	۱۰۲/۴۳۶	۴۵	درون گروهها
			۱۲۶/۹۳۵	۴۷	جمع کل

سمعک) (تجزیه و تحلیل رگرسیون، ضریب همبستگی = ۰/۷۳۶)

بحث و نتیجه‌گیری

بین امتیازات آزمون - آزمون مجدد و آزمون با گوینده زن و گوینده مرد همبستگی بالای وجود داشت و تفاوت معناداری مشاهده نمی‌شد. این امر نشان می‌دهد که پژوهش حاضر، در رسیدن به اهداف خود موفق بوده است (پایانی آزمون) یعنی با تکرار آزمون در زمان‌های متفاوت یا تغییر آزمون‌گر نتایج مشابهی به دست می‌آید. مقایسه امتیازات افراد بر حسب سن، حاکی از آن بود که با افزایش سن، امتیازات رو به کاهش می‌گذارند، اما این ارتباط معنادار نبود. علت این است که نمونه مورد مطالعه از نظر سنی همگن نبودند و میانگین سنی آنها ۲۸ سال بود (میانه ۲۵ سال). از این رو، این نتایج قابل تعمیم نیستند. پژوهشگرانی مانند فاریموند^(۱)، میدل وید^(۲) و پلامپ^(۳) و لیکسل^(۴) و رونبرگ^(۵) (۱۹۹۱) نیز به نتایج مشابهی دست یافته‌اند و بر این باورند که توانایی لب خوانی، حتی زمانی که حدت بینایی دست نخورده باقی می‌ماند، با افزایش سن، رو به کاهش می‌گذارد (آلپنر و مک کارتی، ۲۰۰۰). مقایسه لب خوانی مردان و زنان نشان دهنده بهتر بودن امتیازات زنان در این آزمون بود. اما این تفاوت معنادار نبود. این نتایج، مشابه نتایج به دست آمده در پژوهش‌های پیشین (رونبرگ و همکاران، ۱۹۹۶) است که لب خوانی زنان را بهتر از مردان دانسته بودند.

در مرحله اجرای آزمون بر روی گروهی از افراد دچار ضایعه شنوازی، نتایج حاکی از بهتر بودن امتیازات لب خوانی گروه شنواز هنجار نسبت به گروه دچار ضایعه شنوازی اکتسابی بود. برخلاف آنچه در ظاهر به نظر می‌رسد، مشاهدات حاکی از آن هستند که افراد دچار ضایعه شنوازی، در دریافت نشانه‌های بینایی از حرکات لب گوینده (لب خوانی) هیچ‌گونه برتری نشان نمی‌دهند. (هایگ^(۶) و همکاران، ۱۹۹۲). بسیاری از دیگر پژوهش‌ها از جمله رونبرگ

واج‌ها تعیین شد. سپس درصدهای به دست آمده، با سه پژوهش پیشین در زبان فارسی (عادل قهرمان، ۱۳۷۷؛ قاسمی افشار، ۱۳۷۸ و مصلح، ۱۳۷۹) مورد مقایسه قرار گرفت که تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. (جدول ۱) در پایان این مرحله، «آزمون لب خوانی سارا» شامل ۲۰ جمله محاوره‌ای ساده و روزمره طراحی شد که از نظر توازن واجی مشابه گفتار روزمره بود.

در مرحله ارزش‌بایی، اصلی‌ترین یافته‌ها عبارت بودند از:

(۱) میانگین امتیازات لب خوانی گروه شنواز هنجار برابر ۱۰/۸۵٪ است (محدوده ۱۰/۸۰-۹۵٪).

(۲) بین نتایج حاصل از آزمون - آزمون مجدد (گوینده واحد) تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. (تجزیه و تحلیل رگرسیون، ضریب همبستگی = ۰/۹۸)

(۳) بین نتایج حاصل از آزمون با گوینده زن و آزمون با گوینده مرد، تفاوت معناداری مشاهده نمی‌شود. (تجزیه و تحلیل رگرسیون، ضریب همبستگی = ۰/۸۵٪).

(۴) لب خوانی زنان بهتر از مردان است، اما این تفاوت، معنادار نیست. (آزمون تی مستقل، $P=0/0567$)

اصلی‌ترین یافته‌ها در مرحله اجرا روی بزرگسالان دچار ضایعه شنوازی عبارت بودند:

(۱) امتیازات لب خوانی افراد دارای شنوازی هنجار، برتر از امتیازات افراد دچار ضایعه شنوازی اکتسابی است. (میانگین امتیازات گروه شنواز = ۰/۳۹٪، میانگین امتیازات گروه دچار ضایعه شنوازی = ۰/۳۹٪ و $P=2/3069$ ٪ و $P=22/8125$ ٪).

(۲) در گروه دچار ضایعه شنوازی، امتیازات لب خوانی + باقیمانده شنوازی، برتر از امتیازات لب خوانی صرف است. ($P=0/000$ ٪).

(۳) بهبود امتیازات لب خوانی افراد دچار ضایعه شنوازی اکتسابی به نسبت زیر است:

الف) افزایش میزان ضایعه شنوازی (تجزیه و تحلیل پراش $P=0/008$ ٪).

ب) بیشتر بودن سال‌های ابتلا به ضایعه شنوازی (و استفاده از

Archive of SID

استفاده از سمعک هم صدق می‌کند، اما احتمالاً ناشی از این است که با افزایش سال‌های ابتلا به ضایعه شنوایی، بالطبع سال‌های استفاده از سمعک نیز افزایش می‌یابند. تیلبرگ و همکاران (۱۹۹۶) و رونبرگ و همکاران (۱۹۹۶) هم نتایج مشابهی به دست آورده بودند. اربر (۱۹۷۴) خاطر نشان می‌کند که با افزایش میزان ضایعه شنوایی، توانایی تمیزگفتار با تکیه بر اطلاعات شنوایی صرف، به طور چشمگیری دچار مشکل می‌شود و میزان تکیه بر اطلاعات دیداری گفتار از طریق لب خوانی افزایش می‌یابد. البته در افراد دچار ضایعه شنوایی عمیق، لب خوانی عملکرد چندانی ندارد، زیرا این افراد باقیمانده شنوایی قابل استفاده‌ای ندارند (سندرز، ۱۹۸۲). در پژوهش حاضر، بهترین استفاده‌کننده‌ها از لب خوانی، افراد دچار ضایعه شنوایی شدید بودند که بیشترین امتیازها را نیز کسب کردند و دارای بالاترین انگیزه همکاری بودند. در حقیقت پژوهش حاضر، تأییدی بر نتایج رونبرگ و همکاران (۱۹۹۶) بود که: ۱) هرچه میزان ضایعه شنوایی بیشتر، ۲) هر چه تعداد سالهای معلولیت شنوایی بیشتر، ۳) هر چه سن شروع ضایعه شنوایی پایین‌تر، ۴) هر چه ابتلا به ضایعه شنوایی تدریجی‌تر باشد، توانایی لب خوانی افراد دچار ضایعه شنوایی اکتسابی بهتر است.

با توجه به نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر به نظر می‌رسد «آزمون سارا» آزمونی روا و پایا جهت ارزیابی توانایی لب خوانی بزرگسالان فارسی زبان باشد و امید است از این پس در کلینیک‌های توانبخشی شنوایی به کار رود.

تشکر و قددانی

در پایان لازم است از آقای حسن باقری دانشجوی ترم آخر شنوایی‌شناسی صمیمانه تشکر کنم که نقش گوینده مرد را در این پژوهش به عهده داشتند. همچنین از مسؤولان دپارتمان شنوایی‌شناسی دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی ایران و دانشگاه علوم پزشکی تهران و از مسؤول کلینیک شنوایی‌شناسی بیمارستان امام خمینی (ره) و بیمارستان ساسان تشکر می‌کنم که بدون مساعدت ایشان اجرای این پژوهش میسر نبود.

و همکاران (۱۹۸۲، ۱۹۸۳، ۱۹۹۰، ۱۹۹۶) و لیکسل و همکاران (۱۹۸۹) نتایج مشابهی به دست آورده بودند. البته لودویگسن^(۱) (۱۹۸۱) بر این عقیده است که افراد دچار ضایعه شنوایی مادرزادی قادرند بیش از افرادی با ضایعه شنوایی اکتسابی، از لب خوانی استفاده مفید ببرند. نمونه مورد مطالعه پژوهش حاضر افراد دچار ضایعه شنوایی اکتسابی بودند. همچنین برخی از پژوهش‌ها (والدن^(۲)، ۱۹۹۳)، لب خوانی افراد دچار ضایعه شنوایی را برتر از افراد دارای شنوایی هنجار گزارش کرده‌اند. البته سن افراد در آن پژوهش ۱۵–۱۶ سال بوده است. شاید یکی از دلالیل کمتر بودن امتیازات افراد دچار ضایعه شنوایی در پژوهش حاضر، میانگین سن (میانگین = ۵۳ سال) بالاتر آنان نسبت به گروه دارای شنوایی هنجار (میانگین = ۲۸ سال) باشد. همچنین به نظر پژوهشگر، یکی دیگر از دلایل، می‌تواند عدم آموزش این افراد، عدم آگاهی آنها از فواید لب خوانی و عدم وجود انگیزه باشد. زیرا، بویژه گروه دچار ضایعه شنوایی متوسط، غالباً تمايلی به استفاده از لب خوانی نداشتند و مرتباً خاطر نشان می‌کردند که نیازی به کارگیری این روش ندارند و بدون آن هم قادر به درک ارتباطات هستند. اغلب این افراد، هنوز ضایعه شنوایی خود را نپذیرفته بودند و در مرحله انکار به سر می‌بردند. این حالت، در گروه دچار ضایعه شنوایی متوسط - شدید کمتر بود و بهترین همکاری مربوط به گروه دچار ضایعه شنوایی شدید بود که بهترین امتیازات را نیز کسب کردند.

مقایسه امتیاز آزمون‌های دیداری (لب خوانی صرف) و دیداری - شنیداری (لب خوانی + باقیمانده شنوایی) همان طور که انتظار می‌رفت، تفاوت معناداری را نشان می‌دهد و با پژوهشی‌های پیشین نظر اربر^(۳) (۱۹۷۵)، ریگو^(۴) (۱۹۸۶) لودویگسن (۱۹۸۱)، رونبرگ (۱۹۹۰ و ۱۹۹۶) همخوانی دارد (آنولد^(۵) و کوپسل^(۶) (۱۹۹۶)، بنچ^(۷) (۱۹۹۲)، ایلفیک^(۸) (۱۹۹۶)، هایگ ۱۹۹۲، تیلبرگ^(۹) (۱۹۹۶)، زینگی^(۱۰) (۲۰۰۰)).

بررسی امتیازهای به دست آمده بر حسب میزان ضایعه شنوایی (متوسط/متوسط - شدید/شدید) نشان دهنده آن بود که با افزایش میزان ضایعه شنوایی، امتیازات بهبود می‌یابند و بین گروه‌ها تفاوت معناداری مشاهده می‌شود. بهترین امتیازها، مربوط به گروه دچار ضایعه شنوایی شدید و بدترین امتیازها مربوط به گروه دچار ضایعه شنوایی متوسط است. ($P < 0.05$)

همچنین، هر چه میزان سال‌های ابتلا به ضایعه شنوایی بیشتر باشد، امتیازات لب خوانی بهترند. این ارتباط در مورد سال‌های

1-M.E.Ludvigsen
3-N.Erber
5-P.Arnold
7-J.Bench
9-I.Tillberg

2-B.E.Walden
4-L.Rigo
6-A.Kopsel
8-R.Elfkirk
10-H.U.Xinghui

- عادل قهرمان، مصورو، ۱۳۷۷. «ساخت و ارزش یابی آزمون بازشناسی گفتار همراه با پاسخ بسته برای کودکان ۴ تا ۶ ساله فارسی زبان»، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده توانبخشی. دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران.
- قاسمی اثشار، نیلا، ۱۳۷۸. «تهیه مواد و ساخت آزمون تشخیص کلمات تک هجایی و یزه کودکان ۷ تا ۹ ساله فارسی زبان»، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران.
- مصلح، محمد، ۱۳۷۹. «ساخت و ارزش یابی آزمون بازشناسی گفتار برای بزرگسالان فارسی زبان»، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران.
- Alpiner, J.G. & McCarthy, P.A. (2000). *Rehabilitative Audiology*, Washington, Williams & Wilkins.
- Arnold P. & Kopsel A. "Lipreading, Reading and Memory of Hearing in Hearing - Impaired Children". *Scandinavian Audiology* (1996) 25,13-25.
- Bench J. (1992) *Communication Skills in Hearing - Impaired Children*. London. Athenaeum Press.
- Campbell et al. "Speech reading in the Akineto Psic Patient, L.M." *Brain* (1997) 120, 1793-1801.
- Elphick, R. "Comparison of live and Video Presentation of Speech reading test with children. " *British Journal of Auditory* (1984) Aug. 18(3): 109-115.
- Hygge et al. "Normal - Hearing and hearing - impaired Subject's Ability to Just follow Conversation in competing Speech, Reversed speech and Noise Background", *Journal of Speech and Hearing Research* (1992) 35,208-215.
- Martin OBE M. 1997 *Speech Audiometry*, 2nd Edition. London. Whurr Publishers.
- Ronnberg, J et al: "Lipreading with Aiditory Low Frequency Information: Contextual Constraints. " *Scandinavian Audiology* (1996) 25,127-132.
- Sanders, D.A.(1982) *Aural Rehabilitation* 2nd edition, Englewood.
- Tillberg. I. et al."Audio-Visual Speech reading in a group of Hearing Aid user", *Scandinavian Audiology* (1996) 25,267-272.
- Xinghui, H.U. Fourcin A., Faulkner A., Wei.J."Speech reading of words and Sentences by normally hearing and hearing impaired chinese Subjects: The Enhacement Effects of compound speech patterns" (2000) internet.